

V skladu s tedanjimi evropskimi normami so tudi slovenski ateljejski fotografi izdelovali slike različnih formatov, od vizitke oziroma vizitnega portreta (105 x 65 mm) prek kabinetnega (170 x 110 mm) do večjih formatov (30 x 40 cm). Pri portretih je prevladoval vizitni format, ki se je na Dunaju pojavil okoli leta 1857, kabinetni pa 1866.

Ernest Pogorelc (1838-1892)

Prvi slovenski in ljubljanski fotograf s stalnim ateljejem, ki ga je odprl leta 1859, od 1864 je bil lastnik dveh ateljejev. Bil je izredno ustvarjalen in fotografsko razgledan. 1887 je zaradi bolezni odšel k sorodnikom v Zagreb, kjer je nadaljeval z ateljejskim delom. Umrl je v Ljubljani. Ohranjenih je veliko njegovih portretov, individualnih in skupinskih, v raznih formatih. Velja kot najbolj plodovit slovenski ateljejski fotograf 19. stoletja.

Davorin Rovšek (1867-1949)

Rojen v Gabrjah pri Moravčah, začel s fotografijo v znanem dunajskem ateljeju Pokorny, imel atelje v Moravčah, od 1896 v Ljubljani na Kolodvorski ulici in podružnico v Wolfovi ulici (sedaj Knafljev prehod), ki ga je kasneje prevzel fotograf Franc Kunc. Rovšek je bil mojster za razne tehnike, predvsem za skupinski portret v velikem formatu. Ohranjenih je veliko njegovih vizitnih in kabinetnih portretov. Zaslovel je kot začetnik slovenske kinematografije, vendar je izjemno velik tudi njegov fotografski opus. Z uspešnim delom je nadaljeval tudi po prvi svetovni vojni, v kateri je sodeloval kot vojni fotograf na soški fronti.